

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

Bp. 512 / 20 x 2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind reglementarea comercializării sării destinate consumului uman, precum și pentru modificarea alin. (2) al art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare

Analizând propunerea legislativă privind reglementarea comercializării sării destinate consumului uman, precum și pentru modificarea alin. (2) al art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare (b512/17.09.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/4381/21.09.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D794/21.09.2026,

Biroul permanent al Senatului

L.609 / 26.10.2026

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare, în fapt, reglementarea condițiilor referitoare la comercializarea sării destinate consumului uman, hranei animalelor și utilizării sale în industrie alimentară, abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 568/2002 privind iodarea universală a sării destinate consumului uman, hranei animalelor și utilizării în industria alimentară, republicată, precum și modificarea art. 6 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Precizăm că o propunere legislativă având obiect de reglementare similar, respectiv **propunerea legislativă privind comercializarea sării și a sării iodate** (b706/02.11.2022), a fost transmisă spre

avizare de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/5064/07.11.2022 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. DI287/08.11.2022, fiind emis avizul negativ nr. 1299/24.11.2022.

Respectiva propunere legislativă a fost respinsă de către Senat la data de 20.02.2023 și este, la momentul avizării prezentei propuneri legislative, în procedură la comisiile de specialitate ale Camerei Deputaților¹.

Ca urmare a celor de mai sus, recomandăm dezbaterea concomitentă a celor două propuneri legislative la Camera decizională, pentru a se evita adoptarea unor soluții diferite.

2. Propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Menționăm că, potrivit prevederilor art. 7 alin. (3¹) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Propunerile legislative, proiectele de legi și celelalte proiecte de acte normative vor fi însoțite, în mod obligatoriu, de o evaluare preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”*.

În acest sens, menționăm că în Capitolul II - Drepturile și libertățile fundamentale din Constituția României, la art. 34 alin. (1) și (2) este prevăzut faptul că, *„(1) Dreptul la ocrotirea sănătății este garantat. (2) Statul este obligat să ia măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice”*.

Totodată, art. 135 alin. (2) lit. e) din Legea fundamentală este prevede că *„(2) Statul trebuie să asigure: (...) e) refacerea și ocrotirea mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic;”*.

Precizăm că evaluarea preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului reprezintă un set de activități și proceduri realizate cu scopul de a asigura o fundamentare adecvată a inițiativelor legislative, în vederea, atât a evaluării impactului legislației specifice în vigoare la momentul elaborării proiectului de act normativ, cât și a evaluării impactului politicilor publice pe care proiectul de act normativ le implementează.

În absența unei evaluări de impact, orice risc ecologic semnificativ devine imposibil de prevenit sau corectat.

¹ https://www.cdep.ro/ords/pls/proiecte/upl_pck2015.proiect?cam=2&idp=20703

5. Din analiza soluțiilor legislative preconizate, s-a constatat că sunt încălcate dispozițiile **art. 13 lit. a)** din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia „Actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care: a) proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune;”, întrucât potrivit **art. 6 alin. (1)** din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „Guvernul, prin organisme sale specializate, stabilește norme și reglementări specifice sau le îmbunătățește pe cele existente, când se impune protecția vieții, sănătății sau securității consumatorilor, în următoarele cazuri:

a) *fabricarea, importul, conservarea, ambalarea, etichetarea, manipularea, transportul, depozitarea, pregătirea pentru vânzare și vânzarea produselor;*

b) *furnizarea și utilizarea produselor, precum și prestarea serviciilor*”.

În context, în ceea ce privește **categoria actului normativ** prin intermediul căruia pot fi instituite reglementări de natura celor cuprinse în prezenta propunere legislativă, semnalăm că, până în prezent, reglementarea **sării destinate consumului uman** și hranei animalelor a fost realizată **numai prin hotărâri ale Guvernului**.

Astfel, *de lege lata*, iodarea universală a sării destinate consumului uman, hranei animalelor și utilizării în industria alimentară este reglementată prin **Hotărârea Guvernului nr. 568/2002**, republicată. Precizăm că acest act normativ a abrogat Hotărârea Guvernului nr. 779/1995 care reglementa, la rândul său, consumul de sare iodată.

De asemenea, subliniem că, tot printr-un act normativ de același nivel, respectiv prin Hotărârea Guvernului nr. 1247/2004, a fost aprobată Strategia națională pentru eliminarea tulburărilor prin deficit de iod prin iodarea universală a sării destinate consumului uman direct și fabricării pâinii, precum și pentru înființarea Comitetului National pentru Eliminarea Tulburărilor prin Deficit de Iod (CNETDI).

Totodată, potrivit **art. 11 din Hotărârea Guvernului nr. 568/2002**, republicată, „*Inspecția și controlul aplicării prevederilor prezentei hotărâri se efectuează de către reprezentanții Ministerului Sănătății, Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța*

Alimentelor și Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, conform competențelor”.

De altfel, aceste prevederi au fost redactate eliptic în cuprinsul **art. 6** din prezenta propunere legislativă, iar **unele texte au conținut similar** cu cel al Hotărârii Guvernului nr. 568/2012, republicată. Cu titlu de exemplu, menționăm următoarele: art. 2 lit. a) și b) din proiect (art. 2 din actul normativ menționat, lit. d) și e)), art. 4 alin. (1) și (2) (art. 3 din actul normativ menționat), ori art. 7 alin. (3) lit. b) (art. 12 alin. (3) lit. d) din același act normativ).

Precizăm că, potrivit art. 2 alin. (5) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **Ministerul Sănătății reprezintă autoritatea centrală în domeniul sănătății publice.**

Așadar, **Ministerul Sănătății** este autoritatea competentă în acest domeniu, în colaborare cu **Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, precum și cu Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.**

Prin urmare, în conformitate cu dispozițiile legale sus-menționate, soluția legislativă preconizată poate fi promovată **doar în cadrul politicilor guvernamentale**, adoptarea acesteia ținând de **competența exclusivă a Guvernului**, iar nu a Parlamentului care nu se poate substitui autorității executive în această privință.

Ca urmare, soluția legislativă propusă **nu poate fi promovată prin intervenții asupra actelor normative anterior menționate și nu sub forma legii**, ca act juridic al Parlamentului.

În ipoteza în care sunt adoptate normele prezentei propuneri legislative, în actuala modalitate de legiferare și redactare, se poate ajunge la concluzia că Parlamentul, acționând în acest fel și arogându-și competența de legiferare, în condițiile, domeniul și cu finalitatea respectivă, ar acționa *ultra vires*, intrând în aria de competență a Guvernului.

Astfel, se încalcă **principiul ierarhiei actelor normative**, prevăzut la art. 4 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare și, implicit se pot crea premisele unor vicii de neconstituționalitate în raport cu prevederile **art. 1 alin. (4) și (5) din Constituția României, republicată**, referitoare la principiile separației puterilor în stat și al respectării legilor.

În acest sens, menționăm că, în jurisprudența constantă² a Curții Constituționale, aceasta s-a pronunțat în sensul că „acceptarea ideii ca Parlamentul să își poată exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități consacrate de art. 61 alin. (1) din Constituție și transformarea acesteia în autoritate publică executivă.”.

De asemenea, Curtea Constituțională a reținut că: „**Parlamentul, arogându-și competența de legiferare, în condițiile, domeniul și cu finalitatea urmărite, a încălcat principiul separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție, viciu care afectează legea în ansamblu**”.

Totuși, în jurisprudența recentă a Curții Constituționale³ s-a reținut că „În consecință, în condițiile în care la data de 5 mai 2026, actualul Guvern și-a încetat mandatul, ca urmare a adoptării moțiunii de cenzură, de la acea dată aflându-se în situația prevăzută de art. 110 alin. (4) din Constituție, în prezent, în fapt, nu se poate prevedea un termen scurt sau o dată certă la care ar urma să funcționeze un Guvern cu puteri depline și care ar putea adopta o hotărâre de Guvern în aplicarea funcției sale proprii de reglementare, astfel încât singura modalitate de legiferare care să permită și respectarea datei-țintă de 1 septembrie 2026 este adoptarea unei legi de către Parlament. Acesta, în calitate de unică autoritate legiuitoare a țării, are, de principiu, obligația constituțională de a legifera în orice domeniu și în privința oricărui raport juridic reflectat din viața socială, economică, culturală, juridică a statului, deținând, prin voința Adunării Constituante, monopol de legiferare. Totodată, se încadrează în marja de apreciere a Parlamentului faptul că acesta a considerat ca fiind necesară și oportună legiferarea Strategiei naționale și a Planului național de acțiune pentru conservarea biodiversității 2026–2030. Legiuitorul constituant a dat în mod expres în sarcina Parlamentului doar aprobarea strategiei naționale de apărare a țării [art. 65 alin. (2) lit. f) din Constituție], însă aceasta nu echivalează cu o interdicție absolută de reglementare de către forul legislativ a situațiilor

² Decizia nr. 600 din 9 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.060 din 26 noiembrie 2005, Decizia nr. 970 din 31 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 22 noiembrie 2007, Decizia nr. 494 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 21 decembrie 2013, Decizia nr. 574 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie 2014, paragraful 21, sau Decizia nr. 777 din 28 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1011 din 20 decembrie 2017, paragrafele 24 și 25.

³ A se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 885/2026, paragraful 26.

excepționale, cum este, în speță, aceea în care un Guvern demis prin moțiune de cenzură ar trebui să promoveze o politică publică nouă”.

În context, precizăm că, din examinarea Expunerii de motive, nu s-au identificat argumente referitoare la situația excepțională care ar determina adoptarea prezentelor norme sub forma unei legi, ca act juridic al Parlamentului.

6. Semnalăm că soluțiile legislative preconizate la **art. 3 alin. (1)** și **art. 7** sunt susceptibile a afecta principiile stabilite la art. 45 și la art. 135 din Constituția României.

În acest sens, menționăm că, în raport cu operatorii economici vizați de respectivele măsuri, acestea sunt susceptibile a contraveni prevederilor constituționale antereferite, fiind de natură a îngreuna în mod nejustificat și neproportional liberul acces la o activitate economică, deoarece îngreunesc libera inițiativă, accesul liber al persoanei la o activitate economică și nu respectă cerința constituțională referitoare la obligația statului de a asigura libertatea comerțului și protecția concurenței loiale, prin faptul că implementarea măsurilor respective pot conduce la cheltuieli suplimentare de conformare în sarcina acestora și la limitarea comerțului, putând afecta activitatea operatorilor economici vizați.

Pe de altă parte, motivele invocate în instrumentul de motivare și prezentare, **nu sunt raportate la excepțiile prevăzute de art. 53 din Constituție în ceea ce privește restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.**

Precizăm că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale⁴, pentru ca restrângerea să poată fi justificată, trebuie întrunite, în mod cumulativ, cerințele expres prevăzute de art. 53 din Constituție, și anume:

- **să fie prevăzută prin lege;**
- **să se impună restrângerea sa;**
- **restrângerea să se circumscrie motivelor expres prevăzute de textul constituțional, respectiv pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav; să fie necesară într-o societate democratică; să fie proporțională cu situația care a determinat-o;**
- **să fie aplicată în mod nediscriminatoriu;**
- **să nu aducă atingere existenței dreptului sau a libertății.**

⁴ A se vedea Decizia nr. 244 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 6 iulie 2017, paragrafele 50 și 51.

Din perspectiva respectării dispozițiilor art. 45 din Constituția României și a art. 16⁵ din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (2012/C 326/02), o asemenea ingerință în libertatea de a desfășura o activitate economică ar putea fi considerată **admisibilă dacă este proporțională, nediscriminatorie și suficient de clară**. Problema centrală nu pare să fie existența în sine a unei limitări, ci finețea calibrării ei.

Precizăm că principiul libertății economice trebuie să se raporteze și la principiul constituțional al garantării dreptului la ocrotirea sănătății.

Astfel, potrivit prevederilor art. 34 alin. (1) din Constituția României, **„(1) Dreptul la ocrotirea sănătății este garantat”**.

Libertatea de a desfășura o activitate comercială, recunoscută de art. 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, nu are caracter absolut, fiind supusă testului din art. 52 alin. (1)⁶ din Cartă privind limitările prevăzute de lege și proporționale cu obiective de interes general.

7. În ceea ce privește fondul reglementărilor preconizate, semnalăm că prin modalitatea de exprimare a intenției normative se instituie reguli insuficient conturate, contrare dispozițiilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care nu sunt de natură să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă, **fiind susceptibile să încalce prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție**.

Precizăm că, pentru a asigura legislației interne o cât mai bună înțelegere și implicit o aplicare corectă, este esențial ca redactarea acestora să fie una de calitate. Referitor la acest aspect, menționăm că, potrivit art. 6 alin. (1) teza I din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **„Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. [...]”**.

⁵ „Libertatea de a desfășura o activitate comercială este recunoscută în conformitate cu dreptul Uniunii și cu legislațiile și practicile naționale”.

⁶ „(1) Orice restrângere a exercițiului drepturilor și libertăților recunoscute prin prezenta cartă trebuie să fie prevăzută de lege și să respecte substanța acestor drepturi și libertăți. Prin respectarea principiului proporționalității, pot fi impuse restrângeri numai în cazul în care acestea sunt necesare și numai dacă răspund efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți”.

Cu privire la aceste aspecte, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri⁷, statuând că „*una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative*” și că „*respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art. 1 alin. (5) din Constituție*”.

Totodată, menționăm că, astfel cum a fost dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale⁸, Curtea a reținut că principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, conducând la caracterul de *lex certa* al normei. Legiuitorului îi revine obligația ca în actul de legiferare, indiferent de domeniul în care își exercită această competență constituțională, să dea dovadă de o atenție sporită în respectarea acestor cerințe, concretizate în claritatea, precizia și predictibilitatea legii⁹.

În acest sens, precizăm următoarele:

7.1. Precizăm că Expunerea de motive nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare, prevăzută la **art. 31** din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, neexistând referiri, spre exemplu, la impactul socio-economic, la impactul asupra sistemului juridic, subliniind implicațiile asupra legislației în vigoare, precum și la consultările derulate în vederea elaborării prezentei propuneri.

În al doilea rând, precizăm că din cuprinsul Expunerii de motive nu reiese ca soluțiile preconizate să fi fost precedate de o temeinică fundamentare, nefiind respectate prevederile art. 6 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Analizând Expunerea de motive, constatăm că aceasta conține doar considerații cu caracter general pentru justificarea soluțiilor legislative preconizate, fără ca acestea să fie fundamentate pe studii, lucrări de cercetare sau evaluări statistice. Atragem atenția asupra faptului că o fundamentare sumară nu asigură înțelegerea soluțiilor preconizate și, cu precădere, a scopului și a corectitudinii acestora în

⁷ A se vedea paragraful 35 din Decizia Curții Constituționale nr. 22/2016 care trimite la Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015, paragrafele 95 și 96.

⁸ A se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 193 din 6 aprilie 2022, paragraful 23, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012.

⁹ A se vedea Decizia nr. 845 din 18 noiembrie 2020, paragraful 92.

raport cu jurisprudența obligatorie a Curții Constituționale și a Curții de la Luxemburg.

Referitor la aceste aspecte, semnalăm că, la paragrafele 80 și 81 din Decizia nr. 139 din 13 martie 2019, Curtea Constituțională a statuat că **„Lipsa unei fundamentări temeinice a actului normativ în discuție determină, pentru motivele arătate, încălcarea prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit căroră, «În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie», precum și ale art. 147 alin. (4) potrivit căroră deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii”¹⁰**, dar și a **„dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție, care consacră statul de drept și principiul dreptății”**.

De asemenea, s-a reținut că „Fundamentarea temeinică a inițiativelor legislative reprezintă o exigență impusă de dispozițiile constituționale menționate, întrucât **previne arbitrarul în activitatea de legiferare, asigurând că legile propuse și adoptate răspund unor nevoi sociale reale și dreptății sociale (...)**”.

7.2. La titlu, menționăm că enunțul nu se corelează cu ipoteza juridică de la **art. 1**, care dispune faptul că „Prezenta lege reglementează condițiile referitoare la comercializarea sării destinate consumului uman, hranei animalelor și utilizării sale în industria alimentară”, în timp ce titlul prevede doar „reglementarea comercializării sării destinate consumului uman”.

Totodată, semnalăm că menționarea în titlu a evenimentelor legislative suferite de Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 este improprie stilului normativ.

7.3. La art. 1, semnalăm că în enunț nu este evidențiat **scopul** reglementării.

7.4. La art. 3 alin. (1), semnalăm că, în actuala formulare, textul are caracter declarativ, aspect care contravine dispozițiilor art. 38 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că „*Textul articolelor trebuie să aibă caracter dispozitiv (...)*”.

Totodată, sintagma „cu excepția cazurilor expres prevăzute de prezenta lege” este insuficient de precisă, deoarece nu face trimiteri în mod expres la dispozițiile vizate.

De asemenea, expresia „utilizarea sării destinate consumului alimentar uman este liberă”, prin gradul mare de generalitate, este inadecvată stilului normativ.

¹⁰ Citând pct. 2.21 și 2.22 din Decizia nr. 682 din 27 iunie 2012.

La **alin. (2)**, la **teza întâi**, semnalăm lipsa de claritate a dispoziției, determinată de utilizarea expresiei „în scopul uzului personal, (...), în condițiile stabilite de prezenta lege”.

În plus, expresia „consumatorii au dreptul să achiziționeze liber” este improprie stilului normativ.

Referitor la **teza a doua**, semnalăm că enunțul nu este redactat într-un limbaj specific stilului normativ, utilizând exprimări precum „operatorii economici care activează în alimentația publică și realizează activități de comerț cu amănuntul/en gros/cash and carry au obligația de a pune la dispoziția consumatorilor ambele tipuri de sare”.

De asemenea, referitor la utilizarea termenului „cash and carry”, precizăm că, potrivit art. 36 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este interzisă folosirea neologismelor, dacă există un sinonim de largă răspândire în limba română.

Totodată, semnalăm lipsa de claritate a normei, determinată de utilizarea expresiei „în condiții normale de comercializare, în cantități suficiente și în mod permanent”.

La **alin. (3)**, semnalăm că enunțul este imprecis, deoarece nu face trimitere la actul normativ care reglementează ambalarea și etichetarea produselor alimentare de acest tip, și nu indică denumirile avute în vedere pentru comercializare.

Observația este valabilă în mod corespunzător și pentru norma propusă la **art. 4 alin. (3)**.

7.5. La **art. 5 alin. (1)**, semnalăm că norma este incompletă, deoarece nu precizează în mod expres autoritatea care are obligația elaborării respectivelor norme, întrucât Guvernul, le aprobă prin emiterea hotărârii, și nici tipul de norme vizate, respectiv norme de aplicare, norme metodologice ori tehnice.

Reiterăm observația și pentru situația similară de la **alin. (2)**.

În plus, semnalăm că expresiile „Condițiile de calitate și de securitate pentru sarea utilizată ca suport în vederea obținerii sării iodate, precum și condițiile de calitate, securitate și concentrația de iod din sarea iodată” sunt improprii stilului normativ.

La **alin. (2)**, semnalăm că expresia „metodele de control și verificare a concentrației de iod” conține o exprimare tautologică.

7.6. La **art. 6**, semnalăm că sintagma „Autoritățile și instituțiile cu atribuții de control în domeniul siguranței alimentelor”, este insuficient de precisă, deoarece în enunț nu sunt enumerate autoritățile

și instituțiile vizate și nici nu sunt identificate atribuțiile specifice ale acestora.

Totodată, nu este stabilit un termen pentru elaborarea planurilor de măsuri în vederea aplicării obligațiilor ce decurg din prezenta propunere legislativă.

De asemenea, semnalăm că sintagma „să identifice și să determine prezența iodului și concentrația de iod din sarea iodată” nu este formulată într-un limbaj specific stilului normativ.

7.7. La **art. 7**, semnalăm lipsa de previzibilitate și accesibilitate a reglementării, deoarece nu indică exact fapta care constituie contravenție, și nici nu identifică subiectul activ al acesteia.

Pe de altă parte, la **lit. a)**, semnalăm că textul nu este suficient de clar, întrucât din redactarea propusă ar rezulta acesta că se referă la două opțiuni de sare iodată și, distinct, la două opțiuni de sare neiodată.

În plus, în lipsa unor precizări suplimentare, sfera noțiunii de „condiții normale de comercializare” nu poate fi identificată. Observația este valabilă și pentru **teza finală a art. 3 alin. (2)**.

În ceea ce privește sistematizarea normelor prin care se stabilesc contravenții, semnalăm că nu se înțelege de ce prevederile din cuprinsul **lit. c) și d)** au fost cuprinse în norme distincte, întrucât ambele se referă la nerespectarea cerințelor stabilite prin hotărâre a Guvernului, iar sancțiunea stabilită este aceeași.

La **alin. (3) lit. b)**, semnalăm că expresia „conform prevederilor în vigoare” este contrară dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

7.8. La **art. 9 alin. (1)**, semnalăm că enunțul nu respectă dispozițiile art. 55 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia, în cazul în care pentru punerea în aplicare a unui act normativ, sunt prevăzute norme de aplicare, termenul de elaborare a acestora și data intrării lor în vigoare, nu pot depăși, de regulă, 30 de zile de la data intrării în vigoare a actului normativ.

7.9. În ceea ce privește ipoteza juridică a comercializării cantităților de sare iodată aflate în stoc sau contractate înainte de intrarea în vigoare a prezentei propuneri legislative, cu concentrațiile ori cu elementele de identificare și caracterizare marcate inițial, semnalăm că în actuala formă a proiectului nu au fost identificate norme care să conțină **dispoziții tranzitorii**, cuprinzând măsurile care se instituie cu privire la derularea raporturilor juridice născute în temeiul vechii reglementări care urmează să fie înlocuită de noul act normativ.

Precizăm că, potrivit prevederilor art. 26 teza întâi din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Proiectul de act normativ trebuie să cuprindă soluții legislative pentru situații tranzitorii, în cazul în care prin noua reglementare sunt afectate raporturi sau situații juridice născute sub vechea reglementare, dar care nu și-au produs în întregime efectele până la data intrării în vigoare a noii reglementări”*. Art. 54 din aceeași lege stabilește că *„Dispozițiile tranzitorii cuprind măsurile ce se instituie cu privire la derularea raporturilor juridice născute în temeiul vechii reglementări care urmează să fie înlocuită de noul act normativ”* și *„trebuie să asigure, pe o perioadă determinată, corelarea celor două reglementări, astfel încât punerea în aplicare a noului act normativ să decurgă firesc și să evite retroactivitatea acestuia sau conflictul între norme succesive”*.

De asemenea, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa¹¹, că *„omisiunea de a reglementa norme tranzitorii menite să asigure coerența cadrului normativ reprezintă o încălcare a exigențelor constituționale referitoare la principiul securității juridice, care impune legiuitorului limite în activitatea de modificare a normelor juridice, limite care să asigure stabilitatea regulilor instituite. Astfel, respectarea art. 26 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 24/2000 - referitoare la dispozițiile tranzitorii - concură la asigurarea unei legislații ce respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare”*¹².

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 883/19.10.2026

¹¹ Decizia nr. 467 din 2 august 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 7 august 2023, paragrafele 122 și 123.

¹² A se vedea și Decizia nr. 845 din 18 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 13 mai 2021, paragraful 101.